

1872-12-25

AFSENDER

Johanne Luise Heiberg

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Selskabsliv

DOKUMENTINDHOLD

Johanne Luise Heiberg takker J. C. Jacobsen overstrømmende for tilsendelsen af busten af kejser Augustus.

TRANSSKRIFTION

Ja, Kjære Capitain Jacobsen, ifald De havde hørt mit Udbrud og seet min Forundring, da den mægtige Keiser blev holdt hen for mig som min Eiendom, Da vilde De maaske have leet af mig, thi jeg blev virkelig ganske forskrækket ved Tanken om dette Offer fra Deres Side, og udbød den ene Gang efter den anden, nei, dette er for meget, det er for meget!
Imidlertid, ja, Herre Gud, man er jo kun Menneske, da min første Forskrækkelse var ovre, følte jeg en dobbelt Glæde. Først Glæden over, at De havde ønsket at vise mig en saadan Godhed, og dernæst Glæden over at være i Besiddelse af denne mærkelige Buste og daglig at kunne fryde mit Øje ved Beskuelsen af dette skønne dæmoniske Hoved, som paa en saa vidunderlig Maade fængsler Beskueren. Nu siger et Ordsprog, "Tak kan man faae for alting", men der er dog Forskjel paa Tak, og jeg vover at paastaae, at den Taknemmelighed, jeg føler for Deres riddelige Gave, er der mere Tryk i end sædvanlig, og skal ikkke glemmes

men fortsættes daglig ved synet af den skønne Gave.
Idet jeg nu ønsker Dem og Deres en glædelig Juul og et lykkeligt Nytaar, vilde jeg ret ønske, at det stod i min Magt paa en eller anden Maade at gjøre Dem en glæde til Tak for den De beredte mig igaar.

Deres hengivne
Johanne Luise Heiberg

Til
Hr. Capitain Jacobsen

d: 25 Decbr 1872

1872 25/12

Jar, Hjere Capitain Jacobsen,
ifald De havde hørt mit Dødbud
og set min Forandring, da den
mægtige Gædsen blev holdt hen for
mig som min Liendom, da vilde
De maaskee have loet af mig, thi
jeg blev virkelig ganske forskrækket
ind tænkte om dette Offer fra
Deris Side, og indbrød den ene
Gang efter den anden; nei, dette
er for meget, det er for meget!
Imidlertid, ja, Herre Gud, men
er jo kun Menneske, da min
første Forfærdelse var over,
fölte jeg en dobbelt Glæde. Først
Glæden over, at De havde ønsket
at vise mig en saadan Godhed, og
derneest Glæden over at være i
Besiddelse af denne mærkelige. Første
og daglig at kunne fryde mit Liv
ind Besiddelsen af dette skjønne. Den
wonderfulle Døds, som paa en saa
vidunderlig Maade fængtes Besidderen.
Nu siger et Ordsprog, Takk skal
man gaar for altting, men der
er dog Gæstgæst paa Takk, og jeg
vover at paastaa, at den Gæstgæst
mulighed, jeg föler for Deris riddelige
Gave, er der mere tryk i end
i ordvanlig, og skal ikke glemmes.

men fortsættis daglig ved Synet af
den skjønne Gave.

Øst jeg nu ønsker Dem og
Deris en gladelig Sund og et lykkeligt
Nytår, vilde jeg ret ønske, at
dit engang sitet i min Magt naa
en eller anden Maade at gøre
Dem en Glæde til Tids for Dem
De beredte mig igaar.

Deris hengiven

den 25de Decbr 1872.

Johanne Luise Heiberg

Til

Hr Capitain Jacobsen.